

[Glistrup.]

oens program 1 i mandags kl. 19 — denne teori om, at når han udsteder en eller anden forordning, så må disse dumme sild da virkelig kunne foretage procentregning og ikke gå ind med mere end 6 eller 8 eller 10 pct. i de fiskegarn eller andre fangstredskaber, som nu engang er udsat. Med andre ord: når der er nogle, der kan komme hjem med 4-6 pct., så kan alle også godt gøre det. Det er ikke muligt for den fisker, der står på dækket, at dirigere, hvilke fisk der fanges i fangstredskaberne. Det turde dog være en ganske enkel ting. Fordi nogle er så dygtige, at de kan vinde i lotteriet, derfor kan man da ikke bebrejde dem, der spiller på en lodsedel, som ikke giver gevinst i lotteriet. Det er et af de mange fejlsyn, som fiskeriministeren har gjort sig skyldig i.

Et andet står i relation til de kvoteringsbestemmelser, der er den umiddelbare anledning til debatten her. Det er ikke af fiskeriministerens mange indlæg her eller tidligere fremgået, at han har forstået den dybe visdom i det, som hr. Arne Bjerregaard udviklede så glimrende i sit første indlæg med, at når summen af fødemidler, plankton i havet, er konstant, så vil det også være således, at den samlede fiskebestand vil være konstant inden for dette enorme område, som nu engang havet dækker ud over globussen.

Lad mig derefter henvende mig til hr. Svend Haugaard, der påstod, at fremskridtspartiet ønskede at bryde de internationale aftaler. Det er simpelt hen, fordi hr. Svend Haugaard ikke har sat sig ind i, hvad NEAFC-aftalerne går ind på. Den fremstilling, jeg gav i mit tidligere indlæg, er fuldstændig overensstemmende med det, som er indholdet af NEAFC-aftalen.

Hr. Svend Haugaard forsøgte i øvrigt at gentage og gentage den grammofonplade, som man har forsøgt at spille her så mange gange, at fremskridtspartiet ikke har nogen fiskeripolitik. Jo, fremskridtspartiet har den fiskeripolitik, at problemerne fiskerierhvervet, og hvordan man klarer det på den samfundsmæssigt bedste måde, det løses væsentligt bedre af fiskerne ude på havet, end det løses af, at man absolut skal drive politik på den måde, at man skal lave en styring herinde fra de ministerielle kontorer i København og bebyrde fiskerne med alver-

dens restriktioner, skatteflåninger og lignende ting. Det er i allerhøjeste grad en positiv fiskeripolitik, hvor de radikale og de andre kun har en negativ fiskeripolitik.

(Kort bemærkning).

Wilhelm (VS):

Indtil dette øjeblik har alle jo nådigt forbigået hr. Arne Bjerregaards udtalelser om planktonsuppens konstans og den lov, der skulle ligge dér, indtil hr. Glistrup nu haler den frem. Det er ret fantastisk, at man kan køre sådan en argumentation: summen af plankton er konstant, og derfor er fiske-mængden konstant, og uanset hvor meget man tager op, så vil det overhovedet ikke ændre fiskemængden. Da man her i landet for 1200 år siden havde myten om grisen fra Valhal, så vidste man dog vist, at det var en myte, selv om silden strømmede ind over København, men nu er der altså nogen, der tror, at det er virkelighed. Jeg ser, at undervisningsministeren kommer ind for at stemme om disse vigtige dagsordener, og jeg vil lige opfordre ministeren til at læse, hvad der er sagt af sludder om økologi i denne debat og se, om der ikke kan rådes lidt bod på det, så næste generation i hvert fald på så vigtigt et område som vores ressourcer ikke bliver helt så tåbelig, som denne generation er et udtryk for.

Men jeg tog egentlig ordet for at sige til hr. Ib Nørlund, at en dagsorden ikke bliver fornuftig, fordi ordet fornuftig står i den, og da jeg ikke ved, hvad DKP mener med at skrive, at man opfordrer regeringen til at søge fornuftige kvotaordninger gennemført, og da enhver her kan lægge, hvad de vil i begrebet fornuftige kvotaordninger, stemmer vi ikke for sådan noget sludder. Så kan de to partier i øvrigt diskutere, hvem der er lillebror, og hvem der er storebror; dette dagsordensræs bliver ikke mindre barnligt af den grund.

(Kort bemærkning).

Søren B. Jørgensen (S):

Jeg skal kort meddele, at socialdemokratiet ikke kan medvirke til den af kommunisterne foreslåede dagsorden. Vi er af den opfattelse, at den i store træk ligner den fra SF, som jeg før begrundede. Man taler om, at man skal have et samarbejde med fiskeriets organisationer for at udforme en poli-